

vaitchik 135
U Jend

(1)

וַיְהִי בְנֵי-נֹחַ הַיְצְאִים מִן-הַתֵּבָה שֵׁם וְחָם וְיָפֶת וְחָם הוּא אָבִי כְנַעַן: שְׁלֹשָׁה
 אֱלֹהֵי בְנֵי-נֹחַ וּמֵאֵלֶּה נִפְצָה כָּל-הָאָרֶץ: וַיַּחַל נֹחַ אִישׁ הָאָדָמָה וַיִּטַּע כַּרְם:
 וַיִּשֶׁת מִן-הַיַּיִן וַיִּשְׂכַּר וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אֹהֱלָהּ: וַיֵּרָא חָם אָבִי כְנַעַן אֶת עֲרוֹת
 אָבִיו וַיַּגֵּד לְשְׁנֵי-אָחָיו בַּחוּץ: וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת אֶת-הַשְּׂמֹלָה וַיִּשְׂימוּ עַל-שִׁבְּם
 שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיִת וַיִּכְסּוּ אֶת עֲרוֹת אָבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרָיִת וְעֲרוֹת
 אָבִיהֶם לֹא רָאוּ: וַיִּקַּח נֹחַ מֵיַיְנו וַיַּדַּע אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן: וַיֹּאמֶר
 אַרְוֵר כְּנַעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאָחָיו: וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וַיְהִי
 כְּנַעַן עֶבֶד לָמוֹ: יָפֶת אֱלֹהִים לְיָפֶת וַיִּשְׂכַּן בְּאֹהֶל-יִשְׁשָׁן וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ:

(1)

/ BEREISHIS / GENESIS

PARASHAS NOACH

9 / 18-27

¹⁸ The sons of Noah who came out of the Ark were Shem, Ham, and Japheth — Ham being the father of Canaan. ¹⁹ These three were the sons of Noah, and from these the whole world was spread out.
²⁰ Noah, the man of the earth, debased himself and planted a vineyard. ²¹ He drank of the wine and became drunk, and he uncovered himself within his tent.
²² Ham, the father of Canaan, saw his father's nakedness and told his two brothers outside. ²³ And Shem and Japheth took a garment, laid it upon both their shoulders, and they walked backwards, and covered their father's nakedness; their faces were turned away, and they saw not their father's nakedness.
²⁴ Noah awoke from his wine and realized what his small son had done to him.
²⁵ And he said, "Cursed is Canaan; a slave of slaves shall he be to his brothers."
²⁶ And he said, "Blessed is HASHEM, the God of Shem; and let Canaan be a slave to them."
²⁷ "May God extend Japheth, but he will dwell in the tents of Shem; may Canaan be a slave to them."

(2)

|| > א

(3)

Now, the sin that occurred in this episode was that Ham saw the nakedness of his father and did not act respectfully toward him, and to conceal his shame by not telling even his brothers about it. But he in fact did tell his two brothers about the matter in public, in order to scorn [Noah]. This is the meaning of, he told his two brothers outside — outside implying, in public. This is how Onkelos translates בַּחוּץ (outside) as well: בַּשּׁוּקָא, "in the marketplace."

[As explained above, Ibn Ezra maintains that Noah ... realized what his youngest son had done to him (v. 24) refers to some unspecified act that Canaan did to Noah. Ramban now presents his own understanding of this verse:⁶⁸ The meaning of, And he realized what his youngest son had done to him (9:24) is that Noah realized that [Ham] revealed his shame in public,⁶⁹ and [Noah] was embarrassed about the matter. The Sages attributed an additional sin to [Ham] as well.⁷⁰

ט' ש' ד' ו' ו' ח' ט' י' י"ג י"ד י"ה י"ז י"ח י"ט כ' כ"ג כ"ד כ"ה כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"ג ל"ד ל"ה ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"ג מ"ד מ"ה מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"ג נ"ד נ"ה נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"ג ס"ד ס"ה ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"ג ע"ד ע"ה ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"ג פ"ד פ"ה פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"ג צ"ד צ"ה צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"ג ק"ד ק"ה ק"ז ק"ח ק"ט ל' ל"ג ל"ד ל"ה ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"ג מ"ד מ"ה מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"ג נ"ד נ"ה נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"ג ס"ד ס"ה ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"ג ע"ד ע"ה ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"ג פ"ד פ"ה פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"ג צ"ד צ"ה צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"ג ק"ד ק"ה ק"ז ק"ח ק"ט

The Torah does not justify Noah's behavior. An Abraham or a Moses would certainly have acted differently. Yet at the same time one must remember that Noah had experienced an extraordinarily difficult time, responsible for the tempest-tossed ark and all its inhabitants while the outside world was being destroyed.

(4)

After his travail, he drank a little too much wine. It was in Noah's interest that this incident be forgotten, that his shame not be publicized. The Torah attests that [Shem and Japheth] did not see their father's nakedness. Why didn't they see what Ham saw? Because they, in contrast to Ham, did not want to reveal Noah's impetuous mistake. (Yemai Zikaron, pp. 128-129)

Heider

1)

And he saw the nakedness of his father	} וַיֵּרָא אֶת עֲרוֹת אָבִיו.
Some [of our Sages] say he made him impotent,	
and others say he committed sodomy with him (Sanh. 70).	

2)

23. And Shem and Japheth took	23 וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת.
It is not written "and they took" [the plural] but "and he took" [the singular].	אֵין כְּתִיב וַיִּקְחוּ,
It teaches regarding Shem that he was eager [in performing] the meritorious deed more than Japheth.	אֶלָּא וַיִּקַּח — לְמַד עַל שֵׁם שְׁנַת־אֲמִץ בַּמַּצְוָה יוֹתֵר מִיַּפֶּת,
Therefore, his [Shem's] sons merited the Talith of fringes, and Japheth merited a burial place for his sons;	לְכַךְ זָכוּ בְנָיו לְטְלִית שֶׁל צִיצִית, וַיִּפֹּת זָכָה לְקַבֵּרָה לְבָנָיו,
as it is stated (Ezek. 39), "I shall grant unto Gog a place there for burial."	שֶׁנֶּאֱמַר (יְחִזֵּי ל"ט): — אֶתֵּן לְגוֹג מְקוֹם שָׁם קָבֵר,

The Netziv

3

העמק דבר

והוא העושה רעה להזקן: ויגד לשני אחיו. בכל מקום משמעות הגדה הוא ספור ולא אמירה פשוטה, מבואר שלא הגלוי לבד שאין צוה ספור הודיע, אלא ספור מעשה כנען איך התעלל את הזקן: (בג) ויקח שם ויפת. כבר פרש"י בשם חז"ל שהתאמץ שם במנוה יותר מיפת, אמנם לא נתבאר סיבת ההתאמנות היחירה וצמה ניכרת ההתאמנות, אבל נראה דלכן לקחו שניהם, משום דלא היה אפשר לכסותו בכבוד אם לא שיעשו שניהם, ואם היה אפשר לעשות ביחיד לא היו עושים שניהם אלא שם לבדו, ולא משום שהרגשו של שם היה חזק יותר, אלא משום דשם היה הרגשו משום מנוה, והכלל במנוה שטוב לעסוק בעלמנו יותר מבשלוחו, משא"כ יפת שהרגשו היה מנד שכל אנושי, שלא יהיה האב מוטל בצדו, על כן אין שום שכל אנושי נותן לעשות בעלמנו, ומה לנו אם ע"י עלמנו או ע"י אחר, והיינו דכתיב ויקח שם, ולא כתיב ויקחו שם ויפת, אלא ממחלה נסה שם בעלמנו ליקח אולי יוכל לכסות, וכאשר ראה שלא יהא נעשה יפה הצטרף יפת ג"כ: וישימו ע"י שכם שניהם. על שכם מיצעי, אלא ה"פ כל אחד השתדל שמהיה השמלה על

ר' Solovitchik

יִפֶּת אֱלֹהִים לִיפֶת וַיִּשְׁכֵּן בְּאַהֲלֵי שֵׁם - May God expand Japheth, and may He dwell in the tents of Shem. The word יִפֶּת carries the connotation of beauty. Noah blessed Japheth with an appreciation for beauty, style and etiquette. The Divine Presence however would reside in the tents of Shem. A concern for externals alone is insufficient to attain the Divine Presence. In order to merit the Shechinah, man must act ethically and morally, in the private as well as public realm. (Nefesh Harav, p. 273)

CHRONOLOGY/TIME LINE — ADAM TO JACOB

NAME	YEARS	BORN-DIED	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000	1100	1200	1300	1400	1500	1600	1700	1800	1900	2000	2100	
ADAM	930	1-930																						
SETH	912	130-1042																						
ENOSH	905	235-1140																						
KENAN	910	325-1235																						
MAHALALEL	895	395-1290																						
YERED	962	460-1422																						
ENOCH	365	622-987																						
METHUSELAH	969	687-1656																						
LAMECH	777	874-1651																						
NOAH	950	1056-2006																						
SHEM	600	1558-2158																						
ARPACHSHAD	438	1658-2096																						
SHELAH	433	1693-2126																						
EBER	464	1723-2187																						
PELEG	239	1757-1996																						
REU	239	1787-2026																						
SERUG	230	1819-2049																						
NAHOR	148	1849-1997																						
TERAH	205	1878-2083																						
ABRAHAM	175	1948-2123																						
ISAAC	180	2048-2228																						
JACOB	147	2108-2255																						

1656 - THE FLOOD
1796 - THE DISPERSION